

Etusivu>Kanteen nostaminen>Euroopan siviilioikeudellinen atlas>**Eurooppalainen tilivarojen turvaamismääräys**
Eurooppalainen tilivarojen turvaamismääräys

Tšekki

50 artiklan 1 kohdan a alakohta – Tuomioistuimet, jotka on nimetty toimivaltaisiksi antamaan turvaamismääräys

Praha 1:n aluetuomioistuin (*Obvodní soud pro Prahu 1*) ([tuomioistuimista ja tuomareista annetun lain 6/2002 § 37:n](#) mukaisesti).

50 artiklan 1 kohdan b alakohta – Viranomainen, joka on nimetty toimivaltaiseksi hankkimaan tilitietoja

Toimivaltainen hankkimaan tilitietoja on Praha 1:n aluetuomioistuin (*Obvodní soud pro Prahu 1*) ([tuomioistuimista ja tuomareista annetun lain 6/2002 § 37:n](#) mukaisesti).

50 artiklan 1 kohdan c alakohta – Keinot tilitietojen hankkimiseksi

[Siviiliprosessilain](#) 99/1963 128 §:ssä säädetään velvoitteesta antaa tuomioistuimelle pyynnöstä ja maksutta tiedot, joilla on merkitystä prosessin ja päätöksen kannalta.

50 artiklan 1 kohdan d alakohta – tuomioistuin, jolle turvaamismääräyshakemuksen hylkäämistä koskeva muutoksenhaku osoitetaan

Muutosta on haettava siltä tuomioistuimelta, jonka päätöstä muutoksenhaku koskee ([siviiliprosessilain](#) 99/1963 204 §:n 1 momentti). Asiallinen toimivalta on alueellisilla tuomioistuimilla (*krajský soud*). Alueellinen toimivalta on sillä alueellisella tuomioistuimella, jonka lainkäyttöalueella sijaitseva piirituomioistuin ratkaisi asian ensimmäisenä oikeusasteena. Koska ensimmäisessä oikeusasteessa toimivaltainen on Praha 1:n aluetuomioistuin [tuomioistuimista ja tuomareista annetun lain 6/2002](#) 37 §:n mukaisesti, alueellinen toimivalta on Prahan kaupunkioikeudella (*Městský soud v Praze*).

50 artiklan 1 kohdan e alakohta – Viranomaiset, jotka on nimetty toimivaltaisiksi vastaanottamaan, toimittamaan ja antamaan tiedoksi turvaamismääräys ja muut tämän asetuksen mukaiset asiakirjat

Praha 1:n aluetuomioistuin (*Obvodní soud pro Prahu 1*) ([tuomioistuimista ja tuomareista annetun lain 6/2002 § 37:n](#) mukaisesti).

50 artiklan 1 kohdan f alakohta – Viranomainen, jolla on toimivalta panna täytäntöön eurooppalainen tilivarojen turvaamismääräys

Praha 1:n aluetuomioistuin (*Obvodní soud pro Prahu 1*) ([tuomioistuimista ja tuomareista annetun lain 6/2002 § 37:n](#) mukaisesti).

50 artiklan 1 kohdan g alakohta – Missä määrin yhteis- ja hallintatilit voidaan turvata

Yhteistili voidaan turvata vain velalliselle kuuluvien tilin varojen osalta ([siviiliprosessilain](#) 99/1963 311 a §). Tällöin pätee, että jos tili on avattu useille henkilöille, heidän osuutensa varoista katsotaan saman suuruisiksi ([siviililain](#) 89/2012 2663 §).

50 artiklan 1 kohdan h alakohta – Säännöt, joita sovelletaan ulosotosta vapautettaviin määrin

Näistä säännöistä säädetään [siviiliprosessilain](#) 99/1963 304 a, 304 b, 310 ja 317–319 §:ssä. Tilivarojen turvaamisesta on vapautettu varat, jotka on tarkoitettu esimerkiksi palkan, palkkakompensaation tai muiden palkanluonteisten korvausten maksamiseen. Sama koskee varoja, jotka ovat määrältään enintään perustoimeentulon, sosiaalietuuksien ja hätätilanteiden työttömyysavustusten määrä kerrottuna kahdella.

Jos varat on tarkoitettu palkkojen, palkkakompensaation tai muiden palkanluonteisten korvausten maksamiseen, ilmoitusvelvollisen (velallisen) on toimitettava rahoituslaitokselle (tilin ylläpitäjälle) kirjallinen ilmoitus, jossa mainitaan maksun tarkoitus, maksettava kokonaismäärä ja erityisesti kaikkien työntekijöiden nimet ja tarkat heille maksettavat määrät. Ilmoituksessa oleva velallisen allekirjoitus on todistettava virallisesti oikeaksi. Koska kyseessä on velallisen menettelyllinen toimi, allekirjoittajana on oltava velallista (oikeushenkilövelallista) edustava henkilö, joka on siviiliprosessilain 21 §:n mukaisesti valtuutettu edustamaan kyseistä oikeushenkilöä oikeudessa. Rahoituslaitoksella ei ole velvollisuutta eikä oikeutta tutkia ilmoitusta, eikä se myöskään tutki, onko maksetut varat tosiasiallisesti käytetty kulloiseenkin tarkoitukseen. Se maksaa velallisen työntekijöiden suoritukset tilillä olevien varojen määrän mukaan (ml. tilille myöhemmin siirretyt varat, jos varat eivät alun perin riitä suoritusten maksamiseen). Tämä pätee myös siinä tapauksessa, että varat ovat enintään perustoimeentulon määrä kerrottuna kahdella. Tässäkin tapauksessa rahoituslaitos suorittaa velallisen toimeksi antaman maksun itsenäisesti ilman tuomioistuimen väliintuloa (jos velallinen lähettää pyynnön tuomioistuimelle, tuomioistuin ei tee siitä päätöstä, vaan lähettää sen rahoituslaitokselle, jotta jälkimmäinen voi sen perusteella täyttää kyseisen veloitteen). Tässä yhteydessä ei tutkita maksettujen varojen käyttötarkoitusta, vaan rahoituslaitos pelkästään ilmoittaa tuomioistuimelle, että se on maksanut summan velalliselle. Tällöin on tarpeen huolehtia siitä, että velkoja saa tästä tiedon, sillä muutoin velkojalla voisi olla perusteltu syy epäillä, onko rahoituslaitos toiminut tuomioistuimen määräyksen mukaisesti, jos vaadittua saatavaa ei ole maksettu kokonaan. Jos maksu ei millään tavalla vaikuta velkojaan, tälle ei tarvitse ilmoittaa asiasta. Kaikissa muissa tapauksissa nämä määrät on vapautettu varojen turvaamisesta lain nojalla (*ex lege*), esimerkiksi kun kyse on sosiaalietuuksista tai tekijänoikeusmaksuista.

50 artiklan 1 kohdan i alakohta – Onko pankeilla oikeus periä maksuja vastaavien kansallisten määräysten toteuttamisesta tai tilitietojen toimittamisesta, ja jos on, kumpi osapuoli on vastuussa näiden maksujen maksamisesta

Kyllä. Pankkeilla on oikeus periä maksuja vastaavien kansallisten määräysten toteuttamisesta maksuasteikkonsa mukaisesti. Maksuasteikko määräytyy velallisen ja pankin välisellä sopimuksella lain sallimissa rajoissa. Voimassa ovat lakisääteiset rajat sille, mitä pankki voi sopia velallisen kanssa. Pankkeilla on oikeus periä maksuja myös tietojen toimittamisesta, jos tästä on sovittu asiakkaan kanssa. Maksut riippuvat tällöin käytetystä maksuasteikosta, ja väliaikaisten ja lopullisten maksujen suorittamisesta vastaa tilinomistaja.

50 artiklan 1 kohdan j alakohta – Maksuasteikko tai muu säännöstö, jossa vahvistetaan turvaamismääräyksen käsittelyyn tai täytäntöönpanoon osallistuvien viranomaisten tai muiden elinten perimät maksut

Oikeudenkäyntimaksuista säädetään [oikeudenkäyntimaksuista](#) annetussa laissa 549/1991. Oikeudenkäyntimaksujen määrät vahvistetaan kiinteänä summana tai prosenttiosuutena sellaisten maksujen tapauksessa, joiden määräytymisperusta ilmaistaan rahallisesti. Prosenttiosuutena määräytyvä maksu lasketaan kertomalla maksuperusta maksuprosentilla. Yksittäiset maksuprosentit vahvistetaan oikeudenkäyntimaksuista annetun lain liitteessä olevassa hinnastossa. Lakia sovelletaan sekä ensimmäisen oikeusasteen käsittelyssä että muutoksenhaussa.

Maksu erääntyy maksuvelvollisuuden syntymisen (esim. asian vireillepanemisen) jälkeen.

Pankkimaksujen tapauksessa maksuasteikko määräytyy velallisen ja pankin välisellä sopimuksella lain sallimissa rajoissa. Voimassa on lakisääteiset rajat sille, mitä pankki voi sopia velallisen kanssa.

Maksuasteikko määräytyy velallisen ja pankin välisellä sopimuksella lain sallimissa rajoissa. Voimassa on lakisääteiset rajat sille, mitä pankki voi sopia velallisen kanssa.

50 artiklan 1 kohdan k alakohta – Vastaavien kansallisten määräysten mahdollinen etusija-asema

Vastaavilla kansallisilla määräyksillä ei kansallisen lainsäädännön mukaan ole etusija-asemaa.

50 artiklan 1 kohdan l alakohta – Tuomioistuin tai täytäntöönpanoviranomainen, jolla on toimivalta myöntää oikeussuojakeino

33 artiklan 1 kohdan ja 34 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisten päätösten osalta toimivaltainen on Praha 1:n aluetuomioistuin (*Obvodní soud pro Prahu 1*) ([tuomioistuimista ja tuomareista annetun lain 6/2002](#) § 37:n mukaisesti).

50 artiklan 1 kohdan m alakohta – Tuomioistuin, jolle muutoksenhaku osoitetaan, ja muutoksenhaun mahdollinen määräaika

Muutosta on haettava viidentoista päivän kuluessa kirjallisen päätöksen tiedoksiantamisesta tuomioistuimelta, jonka päätöstä muutoksenhaku koskee (lain 99 /1963 [siviiliprosessilaki](#) 204 §:n 1 momentti).

50 artiklan 1 kohdan n alakohta – Oikeudenkäyntimaksut

Oikeudenkäyntimaksuista säädetään [oikeudenkäyntimaksuista](#) laissa 549/1991. Oikeudenkäyntimaksujen määrät vahvistetaan kiinteänä summana tai prosenttiosuutena sellaisten maksujen tapauksessa, joiden määräytymisperusta ilmaistaan rahallisesti. Prosenttiosuutena määräytyvä maksu lasketaan kertomalla maksuperusta maksuprosentilla. Yksittäiset maksuprosentit vahvistetaan oikeudenkäyntimaksuista annetun lain liitteenä olevassa hinnastossa. Lakia sovelletaan sekä ensimmäisen oikeusasteen käsittelyyn että muutoksenhakuun.

Maksu erääntyy maksuvelvollisuuden syntymisen (kuten asian vireillepanemisen) jälkeen.

50 artiklan 1 kohdan o alakohta – Asiakirjojen käännöksissä hyväksytyt kielet

Vieraana kielenä hyväksytään **slovakki**.

Päivitetty viimeksi: 08/02/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät asianomaiset jäsenvaltiot. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Euroopan komissio ei ole vastuussa tässä asiakirjassa esitetyistä tai mainituista tiedoista. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.